

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu **D., spol. s r. o. v konkurze, P.**, IČO: X., s ustanoveným správcom konkurznej podstaty **JUDr. L. P.**, advokátom so sídlom K., o **konečnej správe**, na odvolanie doterajšej správkyne konkurznej podstaty **JUDr. D. S.**, advokátky so sídlom M., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. apríla 2010, č. k. 9K 62/03-393, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. apríla 2010, č. k. 9K 62/03-393 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 07. 04. 2010 rozhodol tak, že schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty zo dňa 28. 09. 2009 (predloženú súdu dňa 29. 09. 2009) a jej doplnenie zo dňa 16. 11. 2009 s tým, že z odmeny správcu konkurznej podstaty určil odmenu doterajšej správkyne **JUDr. D. S.** vo výške 754,74 Eur.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 29. 09. 2009 správca konkurznej podstaty **JUDr. L. P.** predložil súdu konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, ktorú následne doplnil dňa 16. 11. 2009. Súd upovedomil o nej úpadcu a konkurzných veriteľov zverejnením v Obchodnom vestníku č. 12B dňa 20. 01. 2010, pričom v ten istý deň bola konečná správa vyvesená aj na úradnej tabuli súdu. Proti konečnej správe podala v zákonnej lehote námietky doterajšia správkyňa konkurznej podstaty **JUDr. D. S.** Uviedla v nich, že po tom, ako bola zbavená funkcie správkyne konkurznej podstaty úpadcu, tak žiadosťou zo dňa 17. 03. 2008 požiadala Krajský súd v Bratislave o vyplatenie jej podielu na odmene správcu konkurznej podstaty, pričom

v žiadosti presne špecifikovala úkony, ktoré ako správkyňa vykonala až do zániku funkcie dňa 03. 11. 2004. Poukázala na to, že súčasný správca konkurznej podstaty JUDr. L. P. jej vyplatil len vynaložené hotové výdavky, ktoré jej vznikli v súvislosti s výkonom funkcie správkyne. Listom zo dňa 28. 08. 2008 si u súčasného správcu uplatnila odmenu vo výške 40% jeho konkurznej odmeny s poukazom na rozsah práce, ktorý vykonala až do zániku jej funkcie správkyne. Zároveň poukázala na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03. 11. 2004, č. k. 9K 62/03-130, v ktorom súd explicitne uviedol, že jej odmena bude zohľadnená v konečnej správe o speňažení úpadcovho majetku.

Ďalej súd uviedol, že uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. 08. 2004, č. k. 9K 62/03-51 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a do funkcie správkyne konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. D. S.. Rozhodnutím schôdze konkurzných veriteľov JUDr. S. zanikla funkcia správkyne dňom 03. 11. 2004. Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03. 11. 2004, č. k. 9K 62/03-130 bol do funkcie nového správcu konkurznej podstaty ustanovený JUDr. L. P.. Doterajšia správkyňa konkurznej podstaty JUDr. S. funkciu správkyne vykonávala od vyhlásenia konkurzu 17. 08. 2004 do 03. 11. 2004, teda tri mesiace. Konkurzné konanie od vyhlásenia konkurzu až do podania konečnej správy trvalo 62 mesiacov, dĺžku ktorú súd považoval za zásadnú pri určení podielu doterajšej správkyne na priznanej odmene správcu konkurznej podstaty.

Z konečnej správy súd zistil, že výška konkurznej odmeny podľa ust. § 7 vyhlášky č. 493/91 Zb. predstavovala sumu 15 597,82 Eur (469 900,-- Sk) pri základe na určenie vo výške 101 795,23 Eur (3 066 683,33 Sk). Po vydelení konkurznej odmeny počtom mesiacov predstavujúcich dĺžku trvania konkurzného konania do podania konečnej správy potom predstavovala konkurzná odmena za jeden mesiac činnosti správcu 251,58 Eur. Po zohľadnení účasti doterajšej správkyne na konkurznom konaní (3 mesiace) predstavoval jej podiel na konkurznej odmene správcu konkurznej podstaty sumu 754,74 Eur (251,58 x 3 mesiace). Vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia súd považoval za potrebné zohľadniť námietky doterajšej správkyne pri rozhodnutí o jej odmene. Keďže úpadca a ďalší konkurzní veritelia námietky v zákonom stanovenej lehote nepodali, súd postupoval podľa ust. § 29 ods. 4 ZKV a schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty, ako aj odmenu a výdavky tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podala odvolanie doterajšia správkyňa konkurznej podstaty, a to v časti týkajúcej sa rozhodnutia o jej odmene vo výške 754,74 Eur.

Uviedla, že súd prvého stupňa pri určení jej odmeny vychádzal z doby trvania konkurzného konania do podania konečnej správy, t. j. od 17. 08. 2004 do 28. 09. 2009 (62 mesiacov), ktorú považoval za zásadnú pri určení jej podielu na odmene súčasného správcu konkurznej podstaty. Takýto kľúč na určenie odmeny doterajšej správkyne konkurznej podstaty, je podľa jej názoru, neobjektívny a nespravodlivý. Poukázala na to, že doba trvania konkurzného konania nezávisí len od vynaloženého pracovného úsilia a schopností správcu konkurznej podstaty konať bez zbytočných prierahov, ale aj od toho, či konkurzný súd koná bez zbytočných prierahov a v primeraných lehotách. Z tohto dôvodu nemôže byť toto kritérium na určenie odmeny doterajšej správkyne konkurznej podstaty objektívne.

Za absolútne neopodstatnené a v rozpore so zákonom považuje tvrdenie správcu konkurznej podstaty JUDr. a P., že počas výkonu funkcie správkyne konkurznej podstaty nezískala žiadnu sumu zo speňaženia konkurznej podstaty, ani žiadnu sumu, určenú na uspokojenie veriteľov, a z tohto dôvodu nemá právo na odmenu. Takéto tvrdenie správcu je v rozpore s ustanovením § 29 ods. 1 poslednou vetou ZKV (platného do 01. 01. 2006) a ustanovením § 9 vyhlášky č. 493/91 Zb., ako aj v rozpore s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03. 11. 2004, č. k. 9K 62/03-130. Uviedla, že z funkcie správkyne konkurznej podstaty úpadcu bola odvolaná schôdzou konkurzných veriteľov dňa 03. 11. 2004. Plán speňažovania bol schválený až na prieskumnom pojednávaní súdu dňa 03. 11. 2004, pričom do jeho schválenia ako správkyňa konkurznej podstaty nemohla prísť k speňažovaniu majetku úpadcu. V žiadosti o vyplatenie odmeny zo dňa 17. 03. 2008, presne špecifikovala rozsah prác, ktoré ako správkyňa konkurznej podstaty vykonala a poukázala na ich časovú náročnosť. Odmenu stanovenú v napadnutom uznesení považuje za neadekvátnu vynaloženej práci, špecifikovanej ako jednotlivé úkony, ktoré vykonala až do zániku funkcie správkyne, neadekvátnu vynaloženému pracovnému času, ako aj strate času na cestách, ktoré bolo nevyhnutné absolvovať na zistenie majetku úpadcu, jeho fyzickú obhliadku a zabezpečenie jeho stráženia. Navrhla preto, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že jej prizná odmenu vo výške 40% konkurznej odmene súčasného správcu konkurznej podstaty, t. j. 6.239,13 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu doterajšej správkyne konkurznej podstaty úpadcu nie je možné vyhovieť.

Uznesením zo dňa 07. 04. 2010 krajský súd v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu D., spol. s r. o., P., IČO: X., schválil konečnú správu, vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu zo dňa 28. 09. 2009 a jej doplnenie zo dňa 16. 11. 2009 s tým, že z odmeny správcu konkurznej podstaty JUDr. a P. určil odmenu doterajšej správkyne JUDr. D. S. vo výške 754,74 Eur.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti, týkajúcej sa určenia odmeny doterajšej správkyne JUDr. D. S. vo výške 754,74 Eur.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. 08. 2004, č. k. 9K 62/03-51 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu D., spol. s r. o., P., IČO: X. a za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená advokátka JUDr. D. S. Rozhodnutím schôdze konkurzných veriteľov zanikla ex lege JUDr. S. funkcia správkyne konkurznej podstaty úpadcu dňom 03. 11. 2004. Uznesením zo dňa 03. 11. 2004, č. k. 9K 62/03-130 Krajský súd v Bratislave ustanovil do funkcie nového správcu konkurznej podstaty Mgr. a P., advokáta so sídlom B. Z uvedeného je zrejmé, že JUDr. D. S. vykonávala funkciu správkyne konkurznej podstaty úpadcu v období od 17. 08. 2004 do 03. 11. 2004 (tri mesiace).

Podľa ust. § 8 ods. 3 prvej vety ZKV správca má nárok na náhradu výdavkov a na odmenu.

Podľa ust. § 29 ods. 1 ZKV správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku z podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku z podstaty. Odmenu a výdavky vyúčtujú aj osobitní správcovia a zástupca správcu, ako aj tí, ktorých súd v priebehu konania zbavil funkcie správcu.

Z ust. § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb. (v znení platnom do 01. 07. 2005, ktorým sa tento konkurz spravuje) vyplýva, že základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

Z vyššie citovaného ustanovenia je zrejmé, že základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola dosiahnutá speňažením konkurznej podstaty a suma, ktorú správca získal inou činnosťou ako speňažovaním majetku, napríklad vymožením nájomného, uplatnením nárokov na súde, úroky z priznaných pohľadávok a podobne, ktorá je určená na uspokojenie veriteľov.

Podľa ust. § 6a/ a § 7 vyhlášky č. 493/91 Zb. výška konkurznej odmeny v predmetnej konkurznej veci predstavuje sumu 15 597,82 Eur pri základe na určenie vo výške 101 795,23 Eur, čo nebolo rozporované.

Podľa ust. § 9 vyhlášky č. 493/91 Zb., ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia krajský súd postupoval správne, keď vyúčtovanú a uplatnenú konkurznú odmenu (výšku ktorej odvolateľka nespochybnila) vydělil počtom mesiacov predstavujúcich dĺžku trvania konkurzného konania do podania konečnej správy a zistil, že konkurzná odmena predstavuje za jeden mesiac činnosti správcu 251,58 Eur. Keďže doterajšia správkyňa sa podieľala na konkurznom konaní tri mesiace, predstavuje jej podiel na konkurznej odmene sumu 754,74 Eur, pričom táto odmena zohľadňuje nielen dĺžku doby činnosti doterajšej správkyne JUDr. D. S. v konkurznom konaní, ale aj rozsah jej činnosti v konkurznom konaní, t. j. jednotlivé úkony, ktoré vykonala do zániku funkcie správkyne dňa 03. 11. 2004. Tieto úkony však nemohli byť zohľadnené pri určení základu pre odmenu správcu konkurznej podstaty podľa ust. § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb., pretože nimi nebola v konkurze získaná žiadna suma speňažením konkurznej podstaty alebo inou činnosťou správkyne (napr. vymožením nájomného, uplatnením nárokov na súde a pod.) určenou na uspokojenie veriteľov. JUDr. S. zanikla funkcia správkyne konkurznej podstaty úpadcu dňom 03. 11. 2004 pred započatím speňažovania konkurznej

podstaty, ako aj realizácie inej činnosti správkyni, ktorých výsledkom boli sumy tvoriace základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty podľa ust. § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb. Uplatnenie požiadavky JUDr. S., aby jej bola za činnosť v konkurznom konaní ako doterajšej správkyni konkurznej podstaty úpadcu vyplatená suma 6 239,13 Eur ako 40% podiel na odmene správcu konkurznej podstaty JUDr..a P., odvolací súd nepovažuje za dôvodnú, pretože táto požiadavka nie je ničím podložená, právne relevantným spôsobom preukázaná a nie je v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991Zb. a vyhlášky č. 493/1991Zb.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový a právny stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, a teda nepochybil, keď v uznesení zo dňa 07. 04. 2010 z odmeny správcu konkurznej podstaty určil odmenu doterajšej správkyni JUDr. D. S. vo výške 754,74 Eur. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 07. 04. 2010 v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 27. júla 2010

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová